

“Тасдиқ мекунам”

Ректори Донишгоҳи байналмилалӣ
забонҳои хориҷӣи Тоҷикистон ба
номи С. Улуғзода, доктори илмҳои
филологӣ, профессор
Гулназарзода Ж. Б.

“ 17 ”

соли 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Саидзода Ниёзмуҳаммад Саид дар мавзуи «**Чанбаи педагогии ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ**», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Муҳтавои диссертатсияи Саидзода Ниёзмуҳаммад Саид дар мавзуи “**Чанбаи педагогии ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ**”, барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқ мебошад.

Мубрамии мавзуи интихобнамудаи унвонҷӯ аз он бармеояд, ки меёрҳои ахлоқӣ, ки дар ҷомеа қабул шудаанд ва дар баробари падидаи иҷтимоӣ буданашон мисли дигар падидаҳо ҳамеша дар холи тағйиру тақомул мебошанд, мавқеи хосеро дар ҷомеа касб менамоянд. Боиси зикр ва таваҷҷуҳ мебошад, ки дар вазъияти ҷаҳонишавӣ ҳифзи дифои анъана ва суннатҳои деринаи муносибати инсонӣ, ки дар таърихи миллати мо ба қарри асрҳо реша рондааст, кори осон нест. Дар ин радиғ дастовардҳои ахлоқии ҷомеаро низ ҳимоя кардан, аз вазифаҳои аввалиндараҷаи муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ ва оила маҳсуб мешавад. Аз ин рӯ, дар мавриди таълиму тарбия мо таҷрибаи ғанӣ ва мероси гаронбаҳо дорем, ки он метавонад имконияти васеъро дар ислоҳи ҷомеа, махсусан, ахлоқи насли наврас фароҳам оварад.

Маҳз, гуфтаҳои болозикр унвонҷӯ Саидзода Ниёзмухаммад Саидро водор сохтааст, ки мавзуи «Ҷанбаи педагогии ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ»-ро ба сифати таҳқиқоти диссертатсионӣ интихоб намояд, зеро таҳкурсии ахлоқи шоистаи насли ҷавон маҳз дар синни хурди мактабӣ гузошта мешавад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии унвонҷӯ боз дар он зоҳир меёбад, ки мактаббачагони хурдсол ҳанӯз дар ин ё он вазъиятҳои гуногун дар интихоби рафтору муносибати ахлоқӣ душворӣ мекашанд.

Дар аҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда аз ҷиҳати методологӣ илман асоснок буда, имкон медиҳанд, ки дар омӯзгорон муносибат ба ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ошкор карда шавад ва истифодаи маҷмуи шаклу усулҳои гуногуни тарбиявӣ дар мактаббачагони хурдсол, ки аз мақсад, вазифа ва фарзияи таҳқиқот бармеоянд, амалан ҳангоми гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ бо маҷмуи коркарди миқдории маълумоти бадастомада бо таҳлили сифатии онҳо муқоиса карда шавад. Унвонҷӯ барои дар амал татбиқ намудани фарзияи таҳқиқот кӯшиши зиёд ба харҷ додааст, яъне пешниҳод шудааст, ки ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол дар сурате самаранок мегардад, ки агар технологияи бонизоми ташкилшудаи муосир барои омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ таҳия карда шавад, ки дар он авлавият ба мазмун, методҳо, воситаҳо ва шаклҳои тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагон дода шавад; мазмуни тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ аз нуқтаи назари ворид сохтани онҳо ба ҷаҳони мураккаби арзишҳои инсонӣ нигаронида шавад; мактаббачагони хурдсол ба намудҳои гуногуни корҳои ҷамъиятии коллективона бо мақсади мунтазам ғанӣ гардонидани таҷрибаи содир намудани ҷуръатнокии ахлоқӣ ҷалб карда шаванд.

Қараёни ташкилу гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ба унвонҷӯ имконият додааст, ки фарзияи таҳқиқотро бо боварӣ амалӣ намояд.

Навгони илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки унвонҷӯ оид ба проблемаи таҳқиқот дониши хуби назариявӣ-илмӣ дорад, бо адабиёти илмӣ-педагогӣ хуб шинос аст ва аз ҳама муҳимаш адабиёти илмиро дар таҳқиқот хуб истифода бурда метавонад. Махсусан, таҳлилҳои дар зербандҳои якум ва дууми боби якуми диссертатсия овардашуда оид ба асарҳои олимони пояи илмӣ дошта, далелнок ва боварибахш мебошанд. Дар асоси омӯзиши адабиёти илмӣ-педагогӣ ва гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ҳуди унвонҷӯ низ хулосаҳои мантиқан илмӣ баровардааст.

Ҳамин тавр, унвонҷӯ хулоса намудааст, ки ба ӯ боз ҳам васеъ намудани тасаввуроти мактаббачагони хурдсол оид ба қонуни қоидаҳои ахлоқ онҳоро лозим аст, ки як миқдори муайяни донишҳои ахлоқиро ҳанӯз дар давраи томактабӣ дар хотираи худ нигоҳ доранд, то дар ҳаёти ҳаррӯзаи ҳеш онро истифода карда тавонанд. Барои он ки дар мактаббачагони хурдсол рафторҳои ахлоқӣ ташаккул дода шавад, дар назди онҳо иҷрои ягон қонуни амали навро гузоштан лозим, то ки ҳангоми иҷрои ин қонун вобаста ба шароити нав ӯ аз донишҳои ахлоқии захиракардаи ҳеш истифода бурда тавонад. Ин қавиירוудагӣ ва ҷуръатнокиро дар мактаббачагони хурдсол ташаккул медиҳад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия аз он иборат аст, ки дар диссертатсияи Саидзода Ниёзмӯҳаммад ғояи асосии пешбар ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқӣ, ташкил намудани корҳои гуногуни коллективона ба ҳисоб меравад. Аз ин хотир, унвонҷӯ бештар ҳангоми ташкилу гузаронидани корҳои беруназсинфӣ ба корҳои амалӣ диққати махсус додааст. Таҳлил ва мушоҳидаҳои унвонҷӯ аз таҷрибаи ҳосилшудаи омӯзгорон нишон медиҳад, ки дар аксари муассисаҳои таълимӣ азҳудкунии маҳорати ибтидоии фаъолияти ташкилотчигӣ аз

ҷониби мактаббачагони хурдсол дида намешавад. Фаъолияти коллективона на ҳамеша воситаи ташаккули рафторҳои ахлоқии мактаббачагони хурдсол махсуб меёбад. Дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ фаъолияти коллективонаи мактаббачагони хурдсол танҳо ба ягон мақсади муайян маҳдуд шуда, ба ташкилу гузаронидани чорабиниҳои анъанавии умумимактабӣ табдил меёбанд, ки ташаббускори онҳо бештар омӯзгорон ба ҳисоб мераванд.

Яке аз ҳадафҳои муҳаққиқ муайян намудани сатҳҳои ташаккулёбии ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба ҳисоб меравад. Дар натиҷаи гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ се сатҳи ташаккулёбии ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол муайян карда шудааст: сатҳи паст, миёна, баланд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия ироагардида дар он хусус ҷолиб ва илман асоснок мебошанд, ки тибқи хулосаи унвонҷӯ таҷрибаҳои ҳаётии андӯхташуда ва ғанӣ шудани донишу меёрҳои ахлоқӣ аз ҷониби мактаббачагони хурдсол, аллақай, шароитҳои аз худ намудани амалҳои иҷтимоии аҳаммиятнокро ба вучуд оварда, оҳиста-оҳиста дар онҳо вобаста ба вазъияти баамаломеда имкониятҳои қабули қарорҳои имконпазир ба вучуд меояд. Ҳамзамон, нуктаи назари унвонҷӯро мо аз он ҷиҳат дастгирӣ менамоем, ки ханӯз таҷрибаи ҳаётии мактаббачагони хурдсол маҳдуд мебошад ва барои содир намудани рафторҳои қобили қабул дар ин ё он ҳолату вазъият душворӣ мекашанд. Қоида ва меёрҳои ахлоқиро бошад, ба ақидаи унвонҷӯ мактаббачаи хурдсол аз муаллимону мураббӣён, волидон, шахсони калонсол, мухити атроф ва шароиту вазъияти муайяне, ки ӯ ҳаёт ба сар мебарад, меомӯзад. Ба шарофати таҷрибаи ҳаётӣ хонандагон тадриҷан монеаҳоро бартараф намуда, рафторҳои шоистаи ахлоқиро анҷом медиҳанд.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро муаллиф ба воситаи асосҳои назариявӣю методологӣ дар диссертатсияи

худ асоснок намудааст. Диссертант тавонистааст, ки дар таҳқиқоти худ миқдори зарурии адабиёти илмӣ ба мавзӯ дахлдорро истифода намояд. Инчунин, хулосаҳои муаллиф дар заминаи омӯзиши ҷанбаҳои назариявии мавзӯ ва таҳлили низоми соҳаи маориф дар замони муосир ба даст омада, натиҷагирӣ шудаанд.

Саҳми шахсии доктараби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ. Интиҳоби мавзӯ ҷамъоварии маводи зиёди илмӣ ва таҳлили адабиёти ҷамъовардашуда барои диссертатсия натиҷаи фаъолияти ҷандинсолаи илмӣ муаллиф мебошад. Саҳми Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид дар коркарди илмӣ ҷанбаи педагогии ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ, ки мавзӯи таҳқиқоти муаллиф мебошад, назаррас аст. Кори таҳқиқотии анҷомдодашуда аз ҷиҳати назариявӣ ва амалӣ арзиши илмӣ дошта, натиҷаҳои он бо далелҳои гуногун асоснок карда шудааст. Муаллифи диссертатсия тавонистааст, ки мавзӯи интиҳобнамударо дар ҳадди зарурӣ мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода, хулосаҳои заруриро вобаста ба шароити муосири инкишоф пешниҳод намояд.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Аз рӯи мавзӯи диссертатсия аз ҷониби муаллиф 9 мақолаи илмӣ интишор шудааст, ки 4-тои он дар маҷаллаҳои тақризшаванда аз ҷониби КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва КОА-и Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия нашр гардида, 5 мақола дар маҷмуаҳои конференсияҳои байналмилалӣ, ҷумҳуриявӣ ба ҷоп расонидааст.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсия аз ду боб ва 6 фасл иборат мебошад. Боби якуми диссертатсия «Асосҳои назариявӣ-методологии таҳқиқи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ» унвон дошта, фарогири масъалаҳои хусусиятҳои махсуси ташаккули малакаи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар хонандагони синфҳои ибтидоӣ; моҳият ва мазмуни ташаккули малакаи

тарбияи чуръатнокии ахлокии хонандагони синфҳои ибтидоӣ; ташаккули малакаи чуръатнокии ахлокии хонандагони синфҳои ибтидоӣ хангоми дарс ва корҳои беруназсинфӣ мебошад.

Дар боби мазкур унвонҷӯ дуруст ибраз намудааст, ки барои дар тарбияи чуръатнокии ахлокии мактаббачагони хурдсол ба натиҷаи дилхоҳ ноил шудан, ба мақсад мувофиқ аст, ки заминаҳои ташаккули ин сифати ахлоқӣ на фақат дар синну соли хурди мактабӣ, балки ханӯз дар синну соли томактабӣ гузошта шавад. Унвонҷӯ бо овардани мисолҳои зиёд ин фикрашро асоснок намудааст (сах. 15-16). Дар рафти таҳқиқот муайян карда шудааст, ки зоҳир намудани рафтори бошуурона дар ин ё он ҳолату вазъияти муайян, ҷузъи марказӣ ва маҳсули асосии тарбияи чуръатнокии ахлокии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ба ҳисоб меравад.

Унвонҷӯ дуруст таъкид менамояд, ки ташаккули чуръатнокии ахлокии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар сурате натиҷаи дилхоҳ медиҳад, ки агар омӯзгорон корҳои гуногуни коллективонаро ташкил намоянд ва иштироки ҳар як мактаббачаро дар ин фаъолият таъмин намоянд.

Унвонҷӯ дар фасли дуҷуми боби якуми диссертатсия қисмҳои таркибии тарбияи чуръатнокии ахлокии мактаббачагони хурдсолро аз ҷиҳати илмӣ муайян намудааст, ки инҳо мебошанд: неқдилӣ, саховатпешагӣ, таҳаммулпазирӣ, дасткушодӣ, дақиқкорӣ, адолатпешагӣ, боназokatӣ, карзи вичдон, некукорӣ, оромтабиатӣ, тарахҳум, рафоқат. Дар фасли мазкур вобаста ба ҳар як қисми таркибии болозикр ҳам аз ҷиҳати назариявӣ, ҳам аз ҷиҳати амалӣ вобаста ба хусусиятҳои педагогӣю психологӣю мактаббачагони хурдсол мисолҳои ҷолиб манзур карда шудааст.

Аз рӯйи ақидаи унвонҷӯ дар қори тарбияи чуръатнокии ахлокии мактаббачагони хурдсол қисмҳои аз ҳам ҷудо, ки ба таври алоҳидагӣ ба шахсияти онҳо таъсир мерасонида бошанд, вуҷуд надорад, яне қисмҳои таркибӣ якдигарро пурра мекунанд.

Боби дуюми диссертатсия «Чамъбасти натиҷаи корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ оид ба ташаккули ҷуръатнокии ахлоқӣ дар хонандагони синфҳои ибтидоӣ» номгузорӣ шуда, дар он масъалаҳои тарбияи ҳисси қарзи инсонӣ воситаи муҳимми ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ, асосҳои педагогии ҳамкории мактаб ва оила дар ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ, ғанӣ гардонидани малакаи ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар корҳои гуногуни коллективона мавриди таҳқиқи натиҷагирӣ қарор дода шудаанд.

Дар боби мазкур унвонҷӯ ба ҷойгоҳи тарбияи қарзи инсонӣ дар ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол эътибори махсус додааст. Дар ин бора тасдиқ менамояд, ки эҳсоси қарз ҳангоме дар дили кӯдак ошён мегузорад, ки агар сухани тарбиятгар дар қалби ӯ нерӯи рухиро падида оварад ва барои меҳнати илҳомомез баҳри нафъи халқу Ватан ифода кардани худро авлотар донад.

Унвонҷӯ ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқӣ ҳамкории мактаб ва оила ва ҷомеаро муҳим арзёбӣ менамояд. Дар ин бора таъкид менамояд, ки тарбияи рафторҳои ахлоқии хонандагон дар сурате самаранок дилхоҳ дода метавонад, ки агар се ниҳоди тавоно – мактаб, оила ва ҷомеа дар ҳамкории ҳамбастагӣ барои ояндаи дурахшони насли наврас ҷаъолият намоянд. Пеш аз ҳама, бояд падару модарон масъулияти бештарро дар тарбияи фарзандон бар дӯш дошта бошанд. Унвонҷӯ дар ин боб камбудии падару модаронро дар тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ва умуман, тарбияи ахлоқии кӯдакон ошкор намудааст. Яке аз ин камбудӣҳо аз донишҳои педагогӣ дур будани волидон мебошад. Вобаста ба ин, дар боби мазкур ба падару модарон тавсияҳои судманд ироа гардидааст.

Яке аз масъалаҳои марказӣ дар диссертатсия ғанӣ гардонидани малакаи ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар корҳои гуногуни коллективона махсус мешавад. Дар ин бора бо мактаббачагони хурдсол аз ташкилу баргузор намудани лаҳзаҳои

гуногуни тарбиявии шифоҳӣ ва амалӣ васеъ истифода бурда шудааст. Дар ин бора дар фасли сеюми боби дуоми диссертасия мисолҳои зиёд оварда шуда, натиҷаҳо дар диаграмма ва ҷадвалҳо инъикос ёфтаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертасия ба талаботи Комиссия. Диссертасия ва автореферати он мутобиқ ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертасия ва автореферати диссертасия, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31- уми март соли 2022, №3 тасдиқ шудааст омода карда шудааст.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноӣ, хулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмӣ-методи асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертасия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобачогузории қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва муттасили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман, ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Автореферати диссертасия фарогири мазмуни асосии диссертасия буда, тибқи талаботи мавҷуда омода карда шудааст.

Мутобиқати тахассуси илмии доктара ба дараҷаи илмӣ. Фаъолияти илмӣ ва омӯзгории муаллиф ба ихтисоси илмиаш мувофиқат менамояд. Мақолаҳои нашрнамудаи ӯ ба ихтисоси 13.00.01 – педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқ мебошад. Саидзода Н.С. дар конфронсҳои ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ иштирок намуда, вобаста ба мавзӯи диссертасия маъруза хондааст. Бо назардошти гуфтаҳои боло хулоса кардан мумкин аст, ки тахассуси илмии Саидзода Н.С. ба дараҷаи илмии дарёфтшаванда мувофиқ мебошад.

Эродҳо ба таҳқиқоти диссертатсионӣ. Дар таҳқиқоти диссертатсионии Саидзода Н.С. дар қатори муваффақиятҳо баъзе

масъалаҳои бахснок ҷой доранд, ки онҳоро ба таври зайл нишон додан мумкин аст:

1. Дар диссертатсия салоҳиятҳои омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол васеътар кушода дода нашудааст.

2. Унвонҷӯ зимни гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ сатҳи ташаккул ёфтани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро муайян намудааст, агар бо мисолҳо пурра мегардиданд, ба манфиати кор мебуд.

3. Дар диссертатсия вобаста ба тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба масъалаҳои худрушддиҳӣ муносибати танқидӣ ба рафтори худ камтар таваҷҷуҳ зоҳир карда шудааст.

4. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳои техникийи имлоӣ ба ҷашм расид (дар саҳифаҳои 14, 15, 37, 80).

Камбудии зикргардида ба арзиши баланди илмӣ таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсир намерасонанд ва онҳо барои дар оянда беҳтар гардидани сифати диссертатсия кумак мерасонанд.

Таҳқиқоти диссертатсионии Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид дар мавзӯи «Ҷанбаи педагогии ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ», кори илмӣ мустақилона баанҷомрасида буда, ба талаботи пешбиниамудаи бандҳои дахлдори «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021 №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76 – 79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Такриз аз тарафи эксперт, номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода Шарифов М.Ғ. мураттаб гардидааст.

Такризи муассисаи пешбар дар чаласаи ғайринавбатии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода, ки дар он доктараби дараҷаи илмӣ Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид иштирок ва бо маъруза баромад намуд, баррасӣ ва тасдиқ шудааст.

Дар чаласаи ғайринавбатии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода 12 нафар устодону омӯзгорон иштирок намуданд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор - 12 нафар, бетараф - нест, муқобил - нест. Қарор дар чаласаи ғайринавбатии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода аз 17.06.2025, №11 қабул гардидааст.

Раиси чаласа:

номзади илмҳои педагогӣ,
мудирӣ кафедраи педагогикаи
умумидонишгоҳӣ

Нарзуллоев Ҳ.С.

Эксперт:

номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти кафедраи
педагогикаи умумидонишгоҳӣ

Шарифов М.Ғ.

Котиби чаласа:

Нураҳмадзода Д.

Имзоҳои Нарзуллоев Ҳ.С., Шарифов М.Ғ. ва Д. Нураҳмадзодаро тасдиқ мекунам.

Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсус

Юсупова Бибиҷон Ғаниҷоновна

Нишони муассиса: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯчаи Мӯҳаммадиев 17/6;
Тел: +992 (37) 2 32 50 00, 2 32 87 30, 2 32 50 05;
E-mail: ddzt.tj